

Europeiska unionens officiella tidning

L 165

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyr tionionde årgången

17 juni 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

Kommissionens förordning (EG) nr 886/2006 av den 16 juni 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
Kommissionens förordning (EG) nr 887/2006 av den 16 juni 2006 om inledande av en anbudsinfordran för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner, bordsdruvor, äpplen, persikor)	3
★ Kommissionens förordning (EG) nr 888/2006 av den 16 juni 2006 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen	6
Kommissionens förordning (EG) nr 889/2006 av den 16 juni 2006 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 11:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005	8
Kommissionens förordning (EG) nr 890/2006 av den 16 juni 2006 om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 11:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005	10
Kommissionens förordning (EG) nr 891/2006 av den 16 juni 2006 om fastställande av högsta uppköpspris för smör för den första enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som inleds genom förordning (EG) nr 796/2006	12
Kommissionens förordning (EG) nr 892/2006 av den 16 juni 2006 om fastställande av högsta stödbelopp för koncentrerat smör för den 11:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005	13
Kommissionens förordning (EG) nr 893/2006 av den 16 juni 2006 om fastställande av det lägsta försäljningspriset på smör inom den 43:e enskilda anbudsinfordran som utlysts inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999	14
Kommissionens förordning (EG) nr 894/2006 av den 16 juni 2006 om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vissa produkter inom sockersektorn, som fastställs genom förordning (EG) nr 1011/2005, för regleringsåret 2005/06	15

Kommissionen

2006/417/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 20 april 2004 om avslutande av förfarandet mot Italien, regionen Friuli-Venezia Giulia, avseende bestämmelserna i utkastet till lag nr 106/1/A – ”Stöd för uppbyggandet av infrastruktur och tjänster i sektorn för godstransporter, omstrukturering av vägtransportsektorn och utveckling av kombinerade transporter”** [delgivet med nr K(2004) 1376] ⁽¹⁾ 17

Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen

- ★ **Rådets gemensamma åtgärd 2006/418/GUSP av den 12 juni 2006 om stöd för IAEA:s verksamhet i fråga om kärnsäkerhet och kontroll och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen** 20
- ★ **Rådets gemensamma åtgärd 2006/419/GUSP av den 12 juni 2006 till stöd för genomförandet av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen** 30

Rättelser

- ★ **Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/88/EG av den 14 december 2005 om ändring av direktiv 2000/14/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus (EUT L 344 av den 27.12.2005)** 35
- ★ **Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1964/2005 av den 29 november 2005 om tullsatser för bananer (EUT L 316 av den 2.12.2005)** 35

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 886/2006**av den 16 juni 2006****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 16 juni 2006 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)		
KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	54,6
	204	28,9
	999	41,8
0707 00 05	052	124,8
	068	46,6
	999	85,7
0709 90 70	052	94,1
	999	94,1
0805 50 10	052	54,6
	388	73,0
	508	52,0
	528	56,1
	999	58,9
0808 10 80	388	99,1
	400	97,5
	404	101,4
	508	86,5
	512	74,9
	524	88,5
	528	92,4
	720	115,6
	804	110,7
	999	96,3
0809 10 00	052	219,8
	204	61,1
	624	135,7
	999	138,9
0809 20 95	052	343,6
	068	95,0
	999	219,3
0809 30 10, 0809 30 90	624	182,5
	999	182,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 750/2005 (EUT L 126, 19.5.2005, s. 12). Koden "999" betecknar "övrig ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 887/2006

av den 16 juni 2006

om inledande av en anbudsinfordran för tilldelning av exportlicenser enligt system A3 inom sektorn för frukt och grönsaker (tomater, apelsiner, citroner, bordsdruvor, äpplen, persikor)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2200/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 35.3 tredje stycket, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1961/2001⁽²⁾ fastställs tillämpningsföreskrifter för exportbidrag för frukt och grönsaker.
- (2) Enligt artikel 35.1 i förordning (EG) nr 2200/96 får gemenskapens exportprodukter, i den utsträckning det är nödvändigt för att möjliggöra ekonomiskt betydande export, omfattas av ett exportbidrag som skall fastställas med hänsyn till de begränsningar som följer av de avtal som slutits i enlighet med artikel 300 i fördraget.
- (3) Enligt artikel 35.2 i förordning (EG) nr 2200/96 är det lämpligt att se till att de handelsflöden som härrör från det redan existerande bidragssystemet inte störs. Därför, och eftersom exporten av frukt och grönsaker är säsongbunden, finns det anledning att fastställa de föreskrivna kvantiteterna per produkt på grundval av den exportbidragsnomenklatur som fastställs genom kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽³⁾. Dessa kvantiteter bör fördelas med hänsyn till de aktuella produkternas begränsade hållbarhet.
- (4) Enligt artikel 35.4 i förordning (EG) nr 2200/96 skall bidragen fastställas med hänsyn till den aktuella situationen eller den förväntade utvecklingen dels för priserna och tillgången på frukt och grönsaker på gemenskapsmarknaden, dels för de priser som tillämpas inom internationell handel. Hänsyn bör också tas till kostnaderna för marknadsföring och transport, liksom till den ekonomiska aspekten av den planerade exporten.
- (5) Enligt artikel 35.5 i förordning (EG) nr 2200/96 skall priserna på gemenskapsmarknaden fastställas med hänsyn till de priser som är mest förmånliga ur exporthänsende.
- (6) Situationen inom den internationella handeln eller särskilda krav från vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidraget för en viss produkt beroende på dess destination.
- (7) Tomater, apelsiner, citroner, bordsdruvor, äpplen, persikor av klasserna Extra, I och II i gemenskapens handelsnormer får för närvarande exporteras i en ekonomiskt sett betydande omfattning.
- (8) För att möjliggöra ett maximalt utnyttjande av de tillgängliga resurserna, och med beaktande av gemenskapens exportstruktur, är det lämpligt att använda anbudsinfordringar och att fastställa vägledande bidragsbelopp och kvantiteter för den berörda perioden.
- (9) Förhandlingarna inom ramen för Europaavtalen mellan Europeiska gemenskapen och Rumänien och Bulgarien syftar främst till att avreglera handeln med de produkter som omfattas av den gemensamma organisationen av den berörda marknaden. Exportbidragen för Rumänien och Bulgarien bör därför avskaffas.
- (10) Förvaltningskommittén för färsk frukt och färska grönsaker har inte avgett något yttrande inom den tid som dess ordförande bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En anbudsinfordran inleds för tilldelningen av exportlicenser inom system A3. De berörda produkterna, perioden för anbudsinlämning, vägledande bidragssatser och vilka kvantiteter som omfattas fastställs i bilagan.

2. De licenser som utfärdats för livsmedelsbistånd och som avses i artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000⁽⁴⁾, får inte hänföras till de bidragsberättigande kvantiteter som avses i bilagan till den här förordningen.

3. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 5.6 i förordning (EG) nr 1961/2001 skall giltighetstiden för A3-licenser vara fyra månader.

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 47/2003 (EGT L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EGT L 268, 9.10.2001, s. 8. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

⁽³⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2091/2005 (EUT L 343, 24.12.2005, s. 1).

⁽⁴⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 3 juli 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 2006.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

BILAGA

ANBUDEFORDRAN FÖR TILLDELNING AV EXPORTLICENSER ENLIGT SYSTEM A3 INOM SEKTORN FÖR FRUKT OCH GRÖNSAKER (TOMATER, APELSINER, CITRONER, BORDSDRUVOR, ÄPPLEN, PERSIKOR)

Period för anbudsinfäring: 3–4 juli 2006

Produktkod (1)	Destination (2)	Vägledande bidragsbelopp (euro/ton netto)	Kvantiteter (ton)
0702 00 00 9100	F08	30	5 333
0805 10 20 9100	F08	39	20 000
0805 50 10 9100	F08	60	3 333
0806 10 10 9100	F08	22	33 333
0808 10 80 9100	F04, F09	33	46 667
0809 30 10 9100 0809 30 90 9100	F03	16	26 667

(1) Produktkoderna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1).

(2) Destinationskoderna i "A" fastställs i bilaga II till förordning (EEG) nr 3846/87. De numeriska destinationskoderna fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2081/2003 (EUT L 313, 28.11.2003 s. 11). De övriga destinationerna innebär följande:

F03: Alla destinationer utom Schweiz, Rumänien och Bulgarien.

F04: Hongkong, Singapore, Malaysia, Sri Lanka, Indonesien, Thailand, Taiwan, Papua Nya Guinea, Laos, Kambodja, Vietnam, Japan, Uruguay, Paraguay, Argentina, Mexiko och Costa Rica.

F08: Alla destinationer utom Rumänien och Bulgarien.

F09: Följande destinationer: Norge, Island, Grönland, Färöarna, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, f.d. jugoslaviska republiken Makedonien, Serbien och Montenegro, Armenien, Azerbajdzjan, Vitryssland, Georgien, Kazakstan, Kirgizistan, Moldavien, Ryssland, Tadzjikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, Saudiarabien, Bahrain, Qatar, Oman, Förenade Arabemiraten (Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al-Qaywayn, Ras al-Khayma, Fujayra), Kuwait, Yemen, Syrien, Iran, Jordanien, Bolivia, Brasilien, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador och Colombia, länder och territorier i Afrika med undantag för Sydafrika, de destinationer som fastställs i artikel 36 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 (EGT L 102, 17.4.1999, s. 11).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 888/2006**av den 16 juni 2006****om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan⁽¹⁾, särskilt artikel 9(1) a, och

av följande skäl:

- (1) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av Kombinerade nomenklaturen, som är en bilaga till förordning (EEG) nr 2658/87, är det nödvändigt att anta bestämmelser för klassificering av de varor som avses i bilagan till denna förordning.
- (2) I förordning (EEG) nr 2658/87 har allmänna regler fastställts för tolkningen av Kombinerade nomenklaturen, och dessa regler gäller också för varje annan nomenklatur som helt eller delvis grundar sig på denna eller som tillfogar underuppdelningar till denna och som har upprättats genom särskilda gemenskapsbestämmelser för tillämpningen av tulltaxebestämmelser eller andra åtgärder för varuhandeln.
- (3) Enligt dessa allmänna regler måste de varor som beskrivs i kolumn 1 i tabellen som är bifogad den här förordningen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 med de motiveringar som ges i kolumn 3 i samma tabell.

(4) Det är lämpligt att bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter avseende varuklassificeringen i Kombinerade nomenklaturen och som inte överensstämmer med de rättigheter som fastställs i denna förordning fortfarande kan åberopas av innehavaren enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen⁽²⁾, under en period av tre månader.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från tullkodexkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De varor som beskrivs i kolumn 1 i den bifogade tabellen skall i Kombinerade nomenklaturen klassificeras enligt motsvarande KN-nummer i kolumn 2 i samma tabell.

Artikel 2

Bindande klassificeringsbesked som utfärdas av medlemsstaternas tullmyndigheter och som inte stämmer överens med de rättigheter som fastställs i denna förordning kan fortfarande åberopas enligt bestämmelserna i artikel 12.6 i förordning (EEG) nr 2913/92 under en period av tre månader.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 2006.

På kommissionens vägnar

László KOVÁCS

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 256, 7.9.1987, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 711/2006 (EUT L 124, 11.5.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 302, 19.10.1992, s. 1. Förordning senast ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2005 (EUT L 117, 4.5.2005, s. 13).

BILAGA

Varubeskrivning	Klassificering (KN-nummer)	Motivering
(1)	(2)	(3)
<p>En säkerhetsanordning utformad för att ge tillgång till data som lagrats på en maskin för automatisk databehandling (ADB).</p> <p>Den består av en flytkrystallskärm (LCD), ett tryckt kretskort och ett batteri med ett hölje av plast som kan fästas på en nyckelring.</p> <p>Anordningen genererar en sexsiffrig kod som är specifik för en viss användare och ger denna tillträde till de data som finns lagrade på maskinen för automatisk databehandling.</p> <p>Anordningen kan inte anslutas till en maskin för automatisk databehandling och fungerar oberoende av en sådan.</p>	8543 89 97	<p>Klassificering på grundval av de allmänna bestämmelserna 1 och 6 för tolkning av Kombinerade nomenklaturen samt texten till KN-nummer 8543, 8543 89 och 8543 89 97.</p> <p>Anordningen kan inte klassificeras enligt nr 8470, eftersom den varken har några anordningar för manuell inmatning av data eller någon räknefunktion enligt detta nummer (se förklarande anmärkningar till HS för detta nummer).</p> <p>Den kan inte heller klassificeras enligt nr 8471, eftersom den inte fritt kan programmeras efter användarens behov (se anmärkning 5 A a 2 till kapitel 84), och den är inte heller någon enhet till en maskin för automatisk databehandling, eftersom den inte kan anslutas till centralenheten (se anmärkning 5 B b till kapitel 84).</p> <p>Anordningen klassificeras enligt nr 8543, eftersom det är en elektrisk apparat med en självständig funktion som inte är nämnd eller inbegripen någon annanstans.</p>

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 889/2006**av den 16 juni 2006****om fastställande av lägsta försäljningspris för smör för den 11:e enskilda anbudsinfördran inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 10, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1898/2005 av den 9 november 2005 om tillämpningsbestämmelser för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande försäljning av grädde, smör och koncentrerat smör på gemenskapens marknad ⁽²⁾ får interventionsorganen genom stående anbudsinfördran sälja vissa kvantiteter smör från interventionslager som de innehar och bevilja stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 25 i den förordningen anges det att ett lägsta försäljningspris skall fastställas för smör och ett högsta stödbelopp skall fastställas för grädde, smör och koncentrerat smör på grundval av de anbud som har inkommit i samband med varje enskild anbudsinfördran. Det anges

också att priset eller stödbeloppet kan variera beroende på smörets avsedda användningsområde, dess fetthalt och iblandningsförfarandet. Beloppen för säkerheten för förädlingen skall enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1898/2005 fastställas utifrån dessa.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 11:e enskilda anbudsinfördran inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005, fastställs de lägsta försäljningspriserna för smör från interventionslager och beloppet för säkerheten för förädlingen, vilka nämns i artiklarna 25 respektive 28 i den förordningen, i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 308, 25.11.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2107/2005 (EUT L 337, 22.12.2005, s. 20).

BILAGA

Lägsta försäljningspris för smör och beloppen på säkerheterna för förädlingen för den 11:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör \geq 82 %	Oförändrat	—	210	—	210
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	—	79	—	79
		Koncentrerat	—	—	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 890/2006**av den 16 juni 2006****om fastställande av högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 11:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 10, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1898/2005 av den 9 november 2005 om tillämpningsbestämmelser för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande försäljning av grädde, smör och koncentrerat smör på gemenskapens marknad ⁽²⁾ får interventionsorganen genom stående anbudsinfordran sälja vissa kvantiteter smör från interventionslager som de innehar och bevilja stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 25 i den förordningen anges det att ett lägsta försäljningspris skall fastställas för smör och ett högsta stödbelopp skall fastställas för grädde, smör och koncentrerat smör på grundval av de anbud som har inkommit i samband med varje enskild anbudsinfordran. Det anges

också att priset eller stödbeloppet kan variera beroende på smörets avsedda användningsområde, dess fetthalt och iblandningsförfarandet. Beloppen för säkerheten för förädlingen skall enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1898/2005 fastställas utifrån dessa.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 11:e enskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005, fastställs de högsta stödbeloppen för grädde, smör och koncentrerat smör och beloppet för säkerheten för förädlingen, vilka nämns i artiklarna 25 respektive 28 i den förordningen, i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 308, 25.11.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2107/2005 (EUT L 337, 22.12.2005, s. 20).

BILAGA

Högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör och beloppen på säkerheterna för förädlingen för den 11:e enskilda anbudsinfördran inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005

(EUR/100 kg)

Formel		A		B	
Iblandningsförfarande		Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Högsta stödbelopp	Smör \geq 82 %	23,5	20	23,5	20
	Smör $<$ 82 %	—	19,5	—	19,5
	Koncentrerat smör	28	24,5	28	24,5
	Grädde	—	—	12	8,5
Förädlings-säkerhet	Smör	26	—	26	—
	Koncentrerat smör	31	—	31	—
	Grädde	—	—	13	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 891/2006**av den 16 juni 2006****om fastställande av högsta uppköpspris för smör för den första enskilda anbudsinfördran inom ramen för den stående anbudsinfördran som inleds genom förordning (EG) nr 796/2006**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 10, och

av följande skäl:

(1) I enlighet med artikel 16.2 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde ⁽²⁾ offentliggjordes ett meddelande om anbudsinfördran i *Europeiska unionens officiella tidning* i syfte att köpa upp smör genom en stående anbudsinfördran, inledd genom kommissionens förordning (EG) nr 796/2006 ⁽³⁾.

(2) Mot bakgrund av de anbud som mottagits inom ramen för varje enskild anbudsinfördran måste det fastställas ett högsta uppköpspris eller fattas ett beslut om att det inte

skall tilldelas några kvantiteter, i enlighet med artikel 17a i förordning (EG) nr 2771/1999.

(3) Ett högsta uppköpspris bör fastställas mot bakgrund av de anbud som mottagits för den första enskilda anbudsinfördran.

(4) Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter har inte yttrat sig inom den tid som ordföranden har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den första enskilda anbudsinfördran i enlighet med den stående anbudsinfördran som inleddes genom förordning (EG) nr 796/2006, för vilken tidsfristen för inlämnande av anbud löpte ut den 13 juni 2006, skall det högsta uppköpspriset för smör fastställas till 246,19 euro/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2107/2005 (EUT L 337, 22.12.2005, s. 20).

⁽³⁾ EUT L 142, 30.5.2006, s. 4.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 892/2006**av den 16 juni 2006****om fastställande av högsta stödbelopp för koncentrerat smör för den 11:e enskilda anbudsfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsfordran som avses i förordning (EG) nr 1898/2005**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 10, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 47 i kommissionens förordning (EG) nr 1898/2005 av den 9 november 2005 om tillämpningsbestämmelser för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande försäljning av grädde, smör och koncentrerat smör på gemenskapens marknad⁽²⁾ inleder interventionsorganen en stående anbudsfordran för att bevilja stöd för koncentrerat smör. Artikel 54 i den förordningen fastställer att mot bakgrund av de anbud som har kommit in som svar på varje enskild anbudsfordran bör ett högsta stödbelopp fastställas för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 %.
- (2) En säkerhet för slutanvändningen bör enligt artikel 53.4 i förordning (EG) nr 1898/2005 ställas för att garantera att detaljhandeln tar över det koncentrerade smöret.

(3) Mot bakgrund av de anbud som har kommit in bör det högsta stödbeloppet fastställas på en lämplig nivå och säkerheten för slutanvändningen bestämmas utifrån denna.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 11:e enskilda anbudsfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsfordran som har inletts i enlighet med förordning (EG) nr 1898/2005, skall det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 %, enligt artikel 47.1 i den förordningen, fastställas till 26,8 EUR/100 kg.

Den säkerhet för slutanvändningen som anges i artikel 53.4 i förordning (EG) nr 1898/2005 skall fastställas till 36 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 308, 25.11.2005, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2107/2005 (EUT L 337, 22.12.2005, s. 20).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 893/2006**av den 16 juni 2006****om fastställande av det lägsta försäljningspriset på smör inom den 43:e enskilda anbudsinfordran som utlysts inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, särskilt artikel 10c, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 21 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde⁽²⁾ har interventionsorganen bjudit ut vissa kvantiteter smör som de innehar till försäljning genom stående anbudsinfordran.
- (2) Mot bakgrund av de anbud som mottagits inom ramen för varje enskild anbudsinfordran måste det fastställas ett lägsta försäljningspris eller fattas ett beslut om att det

inte skall tilldelas några kvantiteter, i enlighet med artikel 24a i förordning (EG) nr 2771/1999.

- (3) På grundval av de anbud som mottagits bör det fastställas ett lägsta försäljningspris.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inom den 43:e enskilda anbudsinfordran enligt förordning (EG) nr 2771/1999, för vilken tidsfristen för inlämnande av anbud löpte ut den 13 juni 2006, skall det lägsta försäljningspriset på smör vara 250,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

*Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling*

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1802/2005 (EUT L 290, 4.11.2005, s. 3).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 894/2006**av den 16 juni 2006****om ändring av de representativa priser och tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vissa produkter inom sockersektorn, som fastställs genom förordning (EG) nr 1011/2005, för regleringsåret 2005/06**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/2001 av den 19 juni 2001 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass ⁽²⁾, särskilt artikel 1.2, andra stycket, andra meningen och artikel 3.1, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar för

regleringsåret 2005/06 har fastställts genom kommissionens förordning (EG) nr 1011/2005 ⁽³⁾. Dessa priser och tilläggsbelopp har senast ändrats genom kommissionens förordning (EG) nr 823/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Enligt de uppgifter som kommissionen för närvarande har tillgång till bör dessa belopp ändras enligt bestämmelserna i förordning (EG) nr 1423/95.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priser och tilläggsbelopp för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95, och som fastställs i förordning (EG) nr 1011/2005 för regleringsåret 2005/06 skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 17 juni 2006.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 16 juni 2006.

På kommissionens vägnar

J. L. DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 178, 30.6.2001, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 39/2004 (EUT L 6, 10.1.2004, s. 16).

⁽²⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 624/98 (EGT L 85, 20.3.1998, s. 5).

⁽³⁾ EUT L 170, 1.7.2005, s. 35.

⁽⁴⁾ EUT L 148, 2.6.2006, s. 40.

BILAGA

Ändrade representativa priser och tilläggsbelopp från och med den 17 juni 2006 för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg netto av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg netto av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	29,48	2,44
1701 11 90 ⁽¹⁾	29,48	6,79
1701 12 10 ⁽¹⁾	29,48	2,31
1701 12 90 ⁽¹⁾	29,48	6,36
1701 91 00 ⁽²⁾	36,79	6,84
1701 99 10 ⁽²⁾	36,79	3,30
1701 99 90 ⁽²⁾	36,79	3,30
1702 90 99 ⁽³⁾	0,37	0,30

⁽¹⁾ Fastställande för kvalitetstyp enligt bilaga I.II i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 (EGT L 178, 30.6.2001, s. 1).

⁽²⁾ Fastställande för kvalitetstyp enligt bilaga I.I i förordning (EG) nr 1260/2001.

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackaroshalt.

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 20 april 2004

om avslutande av förfarandet mot Italien, regionen Friuli-Venezia Giulia, avseende bestämmelserna i utkastet till lag nr 106/1/A – ”Stöd för upprättandet av infrastruktur och tjänster i sektorn för godstransporter, omstrukturering av vägtransportsektorn och utveckling av kombinerade transporter”

[delgivet med nr K(2004) 1376]

(Endast den italienska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2006/417/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

20 juni 2001 och registrerades under DG TREN
A/61295.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket,

(3) Den 27 augusti 2001 skickade kommissionen en skrivelse till de italienska myndigheterna med begäran om ytterligare information. Genom en skrivelse av den 9 oktober 2001 (som registrerades under DG TREN A/67862) begärde de italienska myndigheterna en förlängd tidsfrist för att inkomma med svar på denna begäran. Genom en skrivelse av den 9 november 2001 beviljade kommissionen denna förlängning. Den 19 december 2001 ägde ett möte rum mellan företrädare för kommissionen och de italienska myndigheterna. Svaret på den andra begäran om information inkom genom en skrivelse av den 24 juli 2002, som registrerades under DG TREN A/64121.

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE

(1) Genom en skrivelse av den 5 februari 2001, som registrerades vid generalsekretariatet den 9 februari 2001, anmälde de italienska myndigheterna till kommissionen en stödordning för utveckling av kombinerade transporter, i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget. Anmälan registrerades av Europeiska kommissionens generalsekretariat under N 134/01.

(2) Eftersom ansökan var ofullständig begärde kommissionen ytterligare information genom skrivelse D(01) 5496 av den 5 april 2001. Ett svar på denna skrivelse inkom den

(4) Kommissionen skickade en ny begäran om information den 7 oktober 2002. Svaret inkom genom en skrivelse av den 21 november 2002 (SG(2002) A/11582). Den 18 december 2002 ägde ett möte rum med företrädare för de italienska myndigheterna.

(5) Kommissionen begärde ytterligare förtydliganden genom en skrivelse av den 22 januari 2003. Svaret skickades i en skrivelse av den 25 mars 2003 (DG TREN A/16616).

(6) En slutlig skrivelse skickades av kommissionen den 27 maj 2003. Svaret på denna begäran inkom genom en skrivelse av den 4 juli 2003 (SG A/6389). De slutliga förtydligandena inkom i en skrivelse av den 17 juli 2003 (SG A/6942).

⁽¹⁾ EUT C 311, 20.12.2003, s. 18.

- (7) Kommissionens beslut av den 11 november 2003 om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾. Kommissionen har uppmanat berörda parter att inkomma med synpunkter.
- (8) Italien inkom med sina synpunkter genom en skrivelse av den 27 januari 2004, som registrerades den 28 januari 2004.
- (9) Det har inte inkommit några synpunkter från andra berörda parter till kommissionen.

Kommissionen ansåg att de italienska myndigheterna måste stödja myndigheterna i de aktuella staterna för att projektet skulle bli bärkraftigt på lång sikt.

- (13) Stödmottagaren måste ta betalt för sådana nya tjänster på ett sätt som stämmer överens med den beviljade stödnivån. Detta verkade emellertid inte räcka för att säkerställa tjänsternas framtida lönsamhet.
- (14) *Proportionalitet*. Den planerade nivån på 30 % av de faktiska kostnaderna (skillnaden mellan stödmottagarens kostnader och intäkter för den tjänst för vilken stödet beviljas) skulle inte ha garanterat att den normala övre gränsen för stöd ⁽³⁾, dvs. 30 % av de stödberättigande kostnaderna, iakttas.

2. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

2.1. Typ av stöd

- (10) Förfarandet gällde startstöd för utveckling av nya järnvägs- och sjöfartstjänster. Stödet skulle ges till (offentliga eller privata) företag som hanterar gods. Det skulle beviljas för maximalt tre år för upprättandet av nya godstjänster på järnväg för vilka omlastning mellan transportsätt sker i kommersiella hamnar eller multimodala terminaler i regionen, och upprättandet av nya typer av cabotagetjänster inom sjöfarten från eller till kommersiella hamnar i Friuli-Venezia Giulia (artikel 8 i utkastet till lag 106/1/A).

- (15) *Ingen otillbörlig snedvridning av konkurrensen*. Den planerade stödåtgärden fick inte leda till någon omledning av trafikflödet mellan grannhamnar eller befintliga intermodala tjänster, vilket innebar att den inte fick dra till sig trafik som redan transporteras intermodalt.

- (16) Stödordningen innehöll inte heller några mekanismer som garanterade att det endast uppstår en acceptabel snedvridning av konkurrensen.

2.2. Skäl till att förfarandet inleddes

- (11) Efter en första granskning av det anmälda stödet beslöt kommissionen att inleda ett förfarande enligt artikel 88.2 i fördraget och uppmanade de italienska myndigheterna att inkomma med förtydliganden. Kommissionen tvivlade bland annat på att genomförandemetoden verkligen kunde garantera att åtgärderna skulle bli både nödvändiga och strikt proportionerliga.

- (17) Kommissionen ansåg inte heller att aktörernas insyn och lika behandling garanterades genom att stödet skulle offentliggöras i den regionala officiella tidningen och föras in i en sammanfattning i minst två dagstidningar, av vilka den ena måste ha nationell spridning.

Kommissionen uttryckte framför allt tvivel vad gällde de aspekter som nämns i skälen 12–17.

3. KOMMENTARER FRÅN ITALIEN

I en skrivelse av den 27 januari 2004 meddelade de italienska myndigheterna via Italiens ständiga representation sitt beslut att dra tillbaka det anmälda stödet enligt artikel 8 i utkastet till lag nr 106/1/A.

4. SLUTSATS

Stödet har dragits tillbaka.

- (12) *Stödåtgärdernas bärkraft*. Vid sidan av de nationella tjänsterna syftade åtgärden till att främja upprättandet av tjänster mellan regionen och Central- och Östeuropa.

⁽³⁾ Högsta tillåtna stödnivå enligt Marco-Polo-förslaget, KOM(2002) 54 slutlig (EGT C 126 E, 28.5.2002; s. 354), C 65/2000 Frankrike – Startstöd till närsjöfartslinjer (EGT C 37, 3.2.2001, s. 16).

⁽²⁾ Se fotnot 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionen avslutar härmed det förfarande som inleddes den 11 november 2003.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 20 april 2004.

På kommissionens vägnar
Loyola DE PALACIO
Vice ordförande

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2006/418/GUSP

av den 12 juni 2006

om stöd för IAEA:s verksamhet i fråga om kärnsäkerhet och kontroll och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

inom ramen för kärnsäkerhetsprogrammet och för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen.

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14, och

(5) Den 18 juli 2005 antog rådet gemensam åtgärd 2005/574/GUSP⁽³⁾ om stöd för IAEA:s verksamhet i fråga om kärnsäkerhet och kontroll och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen.

av följande skäl:

(1) Den 12 december 2003 antog Europeiska rådet EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, där kapitel III innehåller en förteckning över de åtgärder mot sådan spridning som måste vidtas såväl i EU som i tredjeländer.

(6) Den 22 december 2003 antog rådet direktiv 2003/122/Euratom⁽⁴⁾, om kontroll av slutna radioaktiva strålkällor med hög aktivitet och herrelösa strålkällor och för EU:s del är det fortfarande en viktig målsättning att förstärka kontrollen av radioaktiva strålkällor med hög aktivitet i alla tredjeländer i enlighet med G8-ländernas uttalande och handlingsplan om att säkra radioaktiva strålkällor.

(2) EU genomför aktivt denna strategi och verkställer de åtgärder som anges i kapitel III i denna, särskilt genom att frigöra ekonomiska resurser för att ge stöd till särskilda projekt som leds av multilaterala organisationer, till exempel Internationella atomenergiorganet (IAEA).

(7) I juli 2005 beslutade de stater som är parter i konventionen om fysiskt skydd av kärnämne och Europeiska atomenergigemenskapen i samförstånd att ändra konventionen i syfte att utvidga tillämpningsområdet så att det också omfattar kärnmateriel och kärntekniska anläggningar för fredlig inhemsk användning och lagring samt transporter, och att de stater som är parter i konventionen åläggs att införa straffrättsliga påföljder vid överträdelser.

(3) Den 17 november 2003 antog rådet gemensam ståndpunkt 2003/805/GUSP⁽¹⁾ om universalisering och förstärkning av multilaterala avtal om icke-spridning av massförstörelsevapen och bärare. I denna gemensamma ståndpunkt uppmanas bland annat till främjande av ingående av IAEA:s övergripande säkerhetskontrollavtal och tilläggsprotokoll, och förpliktigas Europeiska unionen att verka för att tilläggsprotokollen och säkerhetskontrollavtalen blir standard för IAEA:s kontrollsystem.

(8) I september 2005 öppnades den internationella konventionen om bekämpande av nukleär terrorism (konventionen om nukleär terrorism) för undertecknande. Så snart som den träder i kraft kommer det att krävas att de stater som är parter i konventionen antar lagstiftning för att kriminalisera dessa överträdelser.

(4) Den 17 maj 2004 antog rådet gemensam åtgärd 2004/495/GUSP⁽²⁾ om stöd för IAEA:s verksamhet

(9) IAEA strävar efter samma mål som de som anges i skälen 3–8. Detta sker med hjälp av genomförandet av dess kärnsäkerhetsplan, som finansieras genom frivilliga bidrag till IAEA:s kärnsäkerhetsfond.

⁽¹⁾ EUT L 302, 20.11.2003, s. 34.

⁽²⁾ EUT L 182, 19.5.2004, s. 46.

⁽³⁾ EUT L 193, 23.7.2005, s. 44.

⁽⁴⁾ EUT L 346, 31.12.2003, s. 57.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Bilagan innehåller en närmare beskrivning av projekten.

Artikel 1

1. I syfte att omedelbart och i praktiken genomföra några av inslagen i EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen skall EU stödja IAEA:s verksamhet inom områdena för kärnsäkerhet och kontroll för att främja följande mål:

— Att sträva efter universalisering av internationella instrument för icke-spridning och kärnsäkerhet, inbegripet övergripande säkerhetskontrollavtal och tilläggsprotokollet.

— Att förstärka skyddet av spridningskänsligt material och spridningskänslig utrustning samt relevant teknik, att tillhandahålla lagstiftnings- och regleringsstöd på kärnsäkerhets- och kontrollområdet.

— Att förbättra upptäckten och bekämpningen av olaglig handel med kärnmaterial och andra radioaktiva material.

2. IAEA-projekt som motsvarar åtgärder i EU:s strategi är de projekt som syftar till att

— förbättra de nationella lagstiftnings- och regleringssystemen för genomförandet av tillämpliga internationella instrument på kärnsäkerhets- och kontrollområdet, inbegripet övergripande säkerhetskontrollavtal och tilläggsprotokollet,

— bistå stater med att förbättra säkerheten för och kontrollen av kärnmaterial och andra radioaktiva material,

— förbättra staternas resurser för att upptäcka och bekämpa olaglig handel med kärnmaterial och andra radioaktiva material.

Dessa projekt kommer att genomföras i länder som behöver stöd på dessa områden sedan en första bedömning har gjorts av en expertgrupp.

Artikel 2

1. Ordförandeskapet skall ansvara för genomförandet av denna gemensamma åtgärd, biträdd av generalsekreteraren/den höge representanten för GUSP. Kommissionen skall fullt ut delta i denna uppgift.

2. Kommissionen skall se till att det ekonomiska bidrag som anges i artikel 3 används korrekt.

3. Det tekniska genomförandet av de projekt som anges i artikel 1.2 skall anförtros IAEA, som skall utföra sina uppgifter på ordförandeskapets ansvar och under generalsekreterarens/den höge representantens överinseende. Generalsekreteraren/den höge representanten skall i detta syfte ingå nödvändiga överenskommelser med IAEA.

4. Valet av mottagare och åtgärder skall ske på grundval av den första bedömning som avses i artikel 1.2 av genomförandeorganet. Medlemsstaterna och kommissionen kommer att rådfrågas inom ramen för den behöriga rådsarbetsgruppen.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av de projekt som anges i artikel 1.2 skall vara 6 995 000 EUR.

2. Förvaltningen av de genom Europeiska unionens allmänna budget finansierade utgifter som anges i punkt 1 skall omfattas av gemenskapens budgetförfaranden och budgetregler, med förbehåll för att förhandsfinansiering inte skall förbli gemenskapens egendom.

3. För genomförandet av de utgifter som anges i punkt 1 skall kommissionen ingå en särskild finansieringsöverenskommelse med IAEA i enlighet med IAEA:s regler och föreskrifter. I denna överenskommelse skall det fastställas att IAEA skall se till att EU:s bidrag synliggörs i proportion till dess storlek.

Artikel 4

Ordförandeskapet skall, biträdd av generalsekreteraren/den höge representanten, rapportera till rådet om genomförandet av denna gemensamma åtgärd på grundval av regelbundna rapporter som utarbetats av IAEA. Kommissionen skall fullt ut delta i uppgifterna och lämna information om de finansiella aspekterna av genomförandet av de projekt som avses i artikel 1.2.

Artikel 5

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Den skall upphöra att gälla den 12 september 2007.

Artikel 6

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Luxemburg den 12 juni 2006.

På rådets vägnar
U. PLASSNIK
Ordförande

BILAGA

EU:s stöd till IAEA:s verksamhet rörande kärnsäkerhet och kontroll och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen

1. BESKRIVNING

Det internationella samfundet har erkänt, bland annat vid den internationella konferensen om kärnsäkerhet: övergripande riktlinjer för framtiden, som hölls i London i mars 2005, att risken för att nukleära terroristattacker skall lyckas fortfarande är hög. Det internationella samfundet har reagerat kraftfullt och tagit flera initiativ för att kunna förhindra att kärnmaterial och andra radioaktiva material hamnar hos brottslingar och terrorister.

Under tiden är IAEA:s kontroll fortfarande ett nödvändigt redskap för att bygga upp förtroende mellan staterna när det gäller åtgärder för icke-spridning av kärnvapen och för att främja den fredliga användningen av kärnmaterial.

Den senaste internationella utvecklingen har lett till en ny och förstärkt uppsättning internationella rättsliga instrument som är tillämpliga på kärnsäkerhet och kontroll. I juli 2005 antog de stater som är parter i konventionen om fysiskt skydd av kärnämne en ändring av denna. I september 2005 öppnades konventionen om nukleär terrorism för under-tecknande och i april 2004 antog FN:s säkerhetsråd resolution 1540 om massförstörelsevapen och icke-statliga aktörer. I FN:s säkerhetsråds resolution 1373 från 2001 uppmanas alla stater att så snart som möjligt bli parter i de tillämpliga internationella konventionerna och protokollen om terrorism.

Hittills har mer än 80 stater gjort ett politiskt åtagande att tillämpa uppförandekoden för skydd och säkerhet beträffande radioaktiva strålkällor. (1). Dessutom antog IAEA:s generalkonferens och styrelse 2005 flera resolutioner och beslut om att förstärka IAEA:s kontrollsystem. (2).

Staternas tillämpning av dessa internationella instrument kan underlättas betydligt, inte minst genom det bistånd som tillhandahålls genom IAEA:s kärnsäkerhetsplan för 2006-2009, som godkändes av IAEA:s styrelse i september 2005. (3). Den är en fortsättning av verksamhetsplanen för skydd mot nukleär terrorism för 2003-2005. (4). Den nya kärnsäkerhetsplanen innehåller följande tre verksamhetsområden: 1) bedömning, analys och samordning av behov 2) förebyggande 3) upptäckt och bekämpande. Den innehåller också en del som betecknas som "verksamhet till stöd för kärnsäkerhet", vilken omfattar verksamhet som ursprungligen fastställdes för säkerhets- och kontrollsyften, men som även erkänts ge ett viktigt bidrag till kärnsäkerhet.

Internationell kärnämneskontroll som genomförs av IAEA utgör ett mycket viktigt hjälpmedel när det gäller att kontrollera om stater fullgör sina specifika åtaganden och skyldigheter i fråga om icke-spridning. Det är ytterst viktigt att den nödvändiga nationella lagstiftningen för tillämpningen av ett övergripande kontrollavtal med IAEA, och i förekommande fall ett tilläggsprotokoll, införs (5). Tillämpningen kräver att varje stat som är part i sådana avtal upprätthåller ett effektivt statligt system för redovisning och kontroll av kärnmaterial. I september 2005 krävde IAEA:s styrelse att IAEA:s sekretariat, med hjälp av tillgängliga resurser, skall bistå de stater för vilka protokoll om små kvantiteter är fogade till de övergripande säkerhetskontrollavtalen, inklusive stater som inte är medlemmar i IAEA, i samband med inrättandet och upprätthållandet av sådana system.

I kärnsäkerhetsplanen 2006-2009 eftersträvas liknande mål som i vissa delar av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen. Dessa utgör en helhetsstrategi för kärnsäkerhet, inklusive tillsynskontroller, redovisningsskyldighet och skydd av kärnmaterial och annat radioaktivt material vid användning, lagring och transport "från vagnen till graven" på såväl kort som lång sikt. Om skyddet inte fungerar måste emellertid stödåtgärder införas, så att stöder eller försök att smuggla materialet över internationella gränser kan upptäckas och för att kunna bekämpa fientliga handlingar som inbegriper kärnmaterial eller andra radioaktiva material.

(1) GOV/2003/49-GC(47)/9. Dokumentet "Åtgärder för att stärka det internationella samarbetet i fråga om kärnsäkerhet, strålskydd, transportsäkerhet och avfallshantering: För ett effektivt och hållbart nationellt regelverk för kontroll av strålkällor" (GOV/2004/52-GC(48)/15) innehåller också delar som är relevanta för samarbetet mellan IAEA och EU inom ramen för EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen. Denna verksamhet återspeglas också i "Verksamhet till stöd för kärnsäkerhet" i IAEA:s kärnsäkerhetsplan för 2006-2009.

(2) I syfte att förstärka kontrollsystemet beslutade IAEA:s styrelse i september 2005 att det s.k. protokollet om små kvantiteter till kontrollavtal enligt icke-spridningsfördraget bör förbli en del av IAEA:s kontrollsystem, med förbehåll för ändringar i standardtexten och ändringen av kriterierna i protokollet om små kvantiteter. IAEA:s generalkonferens år 2005 antog en resolution i vilken den bland annat noterade att för en stat med ett övergripande kontrollavtal, kompletterat med ett giltigt tilläggsprotokoll, utgör dessa åtgärder den förstärkta kontrollstandarden för den staten.

(3) GOV/2005/50-GC(49)/17.

(4) GOV/2002/10.

(5) Se IAEA:s handlingsplan för att främja ingående av säkerhetsavtal och tilläggsprotokoll, publicerad av IAEA.

IAEA håller på att avsluta genomförandet av rådets gemensamma åtgärd 2004/495/GUSP och genomför rådets gemensamma åtgärd 2005/574/GUSP. Med hjälp av EU:s bidrag har IAEA inlett en betydande verksamhet för att stödja insatserna från mottagarstaterna i Kaukasien, Centralasien, sydöstra Europa, Balkanområdet, Nordafrika och Medelhavsområdet i Mellanöstern, för att förstärka kärnsäkerheten och genomförandet av internationella kontroller i dessa länder.

Efterfrågan på stöd till dessa insatser i IAEA:s medlemsstater är fortfarande stor, liksom även i stater som inte är medlemmar i IAEA. Följande länder är berättigade till stöd:

- I sydöstra Europa: Turkiet, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kroatien, Serbien och Montenegro, Republiken Moldavien och f.d. jugoslaviska republiken Makedonien.
- I Centralasien: Kazakstan, Kirgizistan, Uzbekistan, Tadzjikistan och Turkmenistan.
- I Kaukasusområdet: Armenien, Azerbajdzjan och Georgien.
- I Medelhavsområdet i Mellanöstern: Israel, Jordanien, Libanon och Arabrepubliken Syrien.
- I Afrika⁽¹⁾: Sammanlagt mellan 20 och 25 länder i Afrika kan erhålla stöd till förbättring av kärnsäkerheten inom ramen för olika projekt. Ytterligare länder kan omfattas av regionala utbildningsinsatser.

Det slutliga urvalet av vilka länder i Afrika som skall erhålla stöd kommer att göras på grundval av behovsutvärderingsfasen, som kommer att omfatta bedömningsuppdrag och utvärdering av redan befintlig information på huvudkontoret. Stödverksamheten för varje projekt kommer att inriktas på de länder i regionen som har betydande verksamhet i varje projektområde:

- Förbättring av det fysiska skyddet planeras i fyra till sex av de åtta länder i regionen som har kärnreaktorer; förstärkning av säkerheten för de radioaktiva strålkällorna planeras i fem till sju av de tio länder som har de mest sårbara strålkällorna när det gäller användning och lagring.
- Tillhandahållande av stöd för att förbättra förmågan att upptäcka olaglig handel med kärnmaterial eller andra radioaktiva material planeras i fem till sex länder i vilka det, på grundval av IAEA:s tillgängliga information, finns störst risk för olaglig handel, med hänsyn till förekomsten av kärnmaterial och radioaktiva strålkällor i landet och i dess grannländer.
- Tillhandahållande av utvärderingstjänster och stöd avseende regelverket för strålskydd och säkerhet för radioaktiva strålkällor planeras i tolv länder där behovet av förbättringar av regelverket bedöms vara som störst. Tillhandahållande av lagstiftningsstöd planeras i sex länder.
- Utbildning kommer att erbjudas på regional basis för så många deltagare som möjligt i Afrika, med förbehåll för tillgängliga medel.

Inledningsvis kommer behoven av förbättrad kärnsäkerhet att utvärderas i de länder som anges i EU:s gemensamma åtgärd för att fastställa stödrioriteringar. En grupp erkända experter kommer att utvärdera den aktuella situationen för de kärnsäkerhetssystem som redan finns på plats i dessa länder och lämna rekommendationer om förbättringar. Stödet kommer sedan att fastställas på grundval av rekommendationerna, som kommer att utgå ifrån den aktuella situationen och ta upp nödvändiga förbättringar för att förebygga, upptäcka och bekämpa fientliga handlingar med kärnmaterial och andra radioaktiva material, även för icke-nukleär användning, samt när kärntekniska anläggningar berörs. Prioriteringar kommer att fastställas genom valet av länder för varje projekt som skall finansieras med de medel som tillhandahålls genom EU:s stöd. Utvecklingen av mänskliga resurser kommer att genomföras som en del av IAEA:s fastställda utbildningsprogram som i stor utsträckning baseras på en regional strategi. Deltagandet av experter från så många stödberättigade länder som möjligt kommer att stödjjas, med förbehåll för tillgängliga ekonomiska resurser.

⁽¹⁾ Algeriet, Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Kamerun, Kap Verde, Centralafrikanska republiken, Tchad, Komorererna, Kongo (Brazzaville), Elfenbenskusten, Demokratiska republiken Kongo, Djibouti, Egypten, Ekvatorialguinea, Eritrea, Etiopien, Gabon, Gambia, Ghana, Guinea, Guinea-Bissau, Kenya, Lesotho, Liberia, Libyska arabiska Jamahiriya, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauritien, Mauritius, Marocko, Mozambique, Namibia, Niger, Nigeria, Rwanda, São Tomé och Príncipe, Senegal, Seychellerna, Sierra Leone, Somalia, Sydafrika, Sudan, Swaziland, Togo, Tunisien, Uganda, Förenade republiken Tanzania, Zambia och Zimbabwe.

Därefter kommer projekt att genomföras i de utvalda länderna inom följande tre områden:

1. *Lagstiftnings- och regleringsstöd*

Den rättsliga grunden för kärnsäkerhet omfattar i huvudsak de internationella instrument och erkända principer (fördrag, konventioner, avtal, normer, IAEA-standarder, uppförandekoder, riktlinjer och rekommendationer) som nationella myndigheter tillämpar för att kontrollera kärnmaterial och andra radioaktiva strålkällor. Detta breda spektrum av normer (varav många har utarbetats under överinseende av IAEA) ger ett regelverk för säker och trygg användning av kärnmaterial, andra radioaktiva ämnen och tillhörande anläggningar - såväl för de länder som har stora kärnprogram som för de länder som endast bedriver nukleär verksamhet i mindre omfattning.

Att det finns väl fungerande nationell lagstiftning och tillsynssystem är en förutsättning för ett framgångsrikt system för kärnsäkerhet. De nationella genomförandebestämmelserna bör utgöra ramen för de principer och allmänna bestämmelser som ger behöriga statliga organ möjlighet att utöva erforderlig tillsyn och som reglerar uppförandet hos alla som deltar i reglerad verksamhet. I många stater är denna lagstiftning otillräcklig och regelverk saknas eller är otillräckligt. Sådana luckor, tillsammans med ett ineffektivt tillsynssystem, leder till svagheter i det globala säkerhetssystemet. Målet bör därför vara att förstärka eller inrätta tillfredsställande nationella lagstiftnings- och regleringsramar, liksom effektiv tillämpning av relevanta åtgärder.

Radioaktivt material används ofta i icke-nukleära tillämpningar, t.ex. i medicinskt eller industriellt syfte. Några av dessa strålkällor är mycket radioaktiva och tillhör kategorierna 1-3 enligt IAEA:s dokument "Categorization of Radioactive Sources". Om dessa strålkällor inte kontrolleras och skyddas på ett tillfredsställande sätt kan de hamna i orätta händer och användas i fientlig verksamhet. Regelverket för strålskydd och säkerheten för radioaktiva strålkällor måste vara effektivt och fungera tillfredsställande i enlighet med internationella standarder, riktlinjerna i uppförandekoden för skydd och säkerhet beträffande radioaktiva strålkällor och de därmed förknippade riktlinjerna för import och export samt bästa praxis.

Att ingå säkerhetskontrollavtal och tilläggsprotokoll med IAEA är en effektiv åtgärd som främjar sträng nationell och internationell kontroll av kärnmaterial och tillhörande teknik. Det är viktigt att det i nationella genomförandebestämmelser klart definieras vilka kärntechniska verksamheter, installationer och anläggningar och vilka kärnmaterial som kontrollen skall omfatta. Därutöver skall de stater som ingått ett tilläggsprotokoll se till att deras nationella genomförandebestämmelser förstärks, så att staten i fråga kan fullgöra de kompletterande skyldigheter som föreskrivs i tilläggsprotokollet. Framför allt bör statens inhemska lagstiftning revideras så att ansvaret och befogenheterna för det tillsynsorgan som utses för att genomföra och tillämpa ingångna säkerhetskontrollavtal skall kunna utökas.

En stat godtar också skyldigheterna att uppfylla internationella normer för kärnsäkerhet genom att bli part i konventionen om fysiskt skydd av kärnämne, genom att ratificera ändringen av denna konvention och genom att bli part i konventionen om nukleär terrorism. FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) ålägger också alla stater att införa inhemska kontroller, inklusive lämpliga kontroller av material med anknytning till kärnvapen.

Staternas åtaganden enligt de tidigare nämnda internationella instrumenten på kärnsäkerhetsområdet har lett till en uppsättning åtaganden som avser säkerheten för kärnmaterial, kärntechniska anläggningar och andra radioaktiva strålkällor. Dessa åtaganden omfattar åtgärder för införande av ett regelverk för strålskydd och säkerhet för radioaktiva strålkällor, redovisnings- och kontrollåtgärder, åtgärder för fysiskt skydd, import- och exportkontroller samt kriminalisering av olagliga handlingar.

2. *Förstärkning av säkerheten för och kontrollen av kärnmaterial och andra radioaktiva material*

Material som används eller lagras vid kärntechniska anläggningar och på andra platser måste redovisas och skyddas på ett tillfredsställande sätt för att förhindra stöld eller sabotage. Det bör finnas ett effektivt regelverk där det anges vad staten respektive operatören skall genomföra.

Det är också av avgörande betydelse att starka och sårbara strålkällor i icke-nukleära tillämpningar skyddas fysiskt mot fientliga handlingar vid användning och lagring, och när de inte längre behövs bör de nedmonteras och lagras eller deponeras som radioaktivt avfall på en trygg och säker plats.

Alla stater med övergripande säkerhetskontrollavtal är skyldiga att inrätta och upprätthålla statliga redovisnings- och kontrollsystem för allt kärnmaterial som omfattas av kontroller. IAEA bedömer emellertid att sådana system saknas eller är otillräckliga i många medlemsstater som är parter i sådana avtal. Detta gäller i särskilt stor utsträckning för de cirka 120 stater som inte driver några kärntechniska anläggningar.

3. Förstärkning av staternas resurser för att upptäcka och bekämpa olaglig handel

Olaglig handel avser mottagande, tillhandahållande, användning, överföring eller deponering av kärnmaterial och andra radioaktiva material utan tillstånd, vare sig det sker avsiktligt eller oavsiktligt och oavsett om internationella gränser passeras eller inte.

Terrorister kan inte tillverka en enkel kärnladdning eller en s.k. smutsig bomb utan att först ha kommit över materialet genom olaglig handel. Dessutom kan de genom olaglig handel komma över känslig utrustning och teknik för att tillverka en enkel kärnladdning eller framställa känsligt material för en sådan laddning. En förutsättning för detta är normalt att material eller teknik flyttas över gränser innan det når sin slutdestination. För att kunna bekämpa olaglig handel måste staterna därför införa de nödvändiga regelverken och se till att tekniska system (bl.a. användarvänliga instrument), förfaranden och upplysningar är tillgängliga vid gränsstationerna så att försök att smugla radioaktiva material (inklusive klyvbara radioaktiva material) eller olaglig handel med känslig utrustning och teknik kan upptäckas.

Dessutom måste effektiva åtgärder införas för att bekämpa sådana handlingar och även beslagta radioaktivt material. Personalen vid brottsbekämpande organ (tull, polis osv.) saknar ofta utbildning i hur detekteringsutrustning skall användas och är därför inte förtrogna med den känsliga utrustningen och tekniken. Det är därför absolut nödvändigt att dessa tjänstemän utbildas för att de åtgärder som vidtas för att upptäcka olaglig handel skall kunna bli framgångsrika. Olika personalkategorier bör erbjudas olika utbildning, både när det gäller att använda detekteringsinstrumenten och att kunna avläsa dem så att de kan besluta om uppföljningsåtgärder.

Stöd på detta område är mycket efterfrågat på grund av den ökande medvetenheten om denna typ av hot och om vilken utrustning och vilka metoder som kan användas för att förbättra gränsövervakningen.

2. MÅL

Övergripande mål: Att förbättra kärnsäkerheten i utvalda länder

2.1 Utvärderingsfas: Finansiering av internationella kärnsäkerhetsuppdrag

IAEA kommer att göra en utvärdering för att identifiera behov av bättre kärnsäkerhet i de berörda länder där en sådan utvärdering ännu inte har slutförts. För de övriga identifierade länderna kommer den tidigare genomförda utvärderingen att uppdateras. Utvärderingen kommer i erforderliga fall att omfatta fysiskt skydd och säkerhet för nukleära och icke-nukleära tillämpningar, fastställda åtgärder för att bekämpa olaglig handel samt det nödvändiga lagstiftnings- och regleringssystemet. Resultatet av den övergripande utvärderingen kommer att användas som underlag för att välja ut de länder där projekten kommer att genomföras.

De projekt som skisseras ovan kommer att omfatta följande:

- Att i varje land utvärdera det befintliga fysiska skyddet av kärnmaterial och andra radioaktiva material samt skyddet av kärntekniska anläggningar, forskningsanläggningar och andra platser där sådana material används eller lagras. Att fastställa ett antal anläggningar och platser med dessa material som skall väljas ut för förbättring och stöd.
- Att i varje land utvärdera behoven av att förbättra säkerheten för radioaktiva strålkällor. Att med utgångspunkt från internationella standarder och uppförandekoden fastställa vilka svagheter och brister som kräver ett bättre regelverk och att fastställa behovet av ytterligare skydd av starka, sårbara strålkällor. Den specifika utrustning som krävs för att tillhandahålla skydd kommer också att fastställas på grundval av utvärderingen.
- Att i varje land utvärdera aktuella resurser för att bekämpa olaglig handel och att fastställa behov av nödvändiga förbättringar.
- Att i varje land utvärdera det statliga systemet för redovisning och kontroll av kärnmaterial och att fastställa behov av nödvändiga förbättringar.

2.2 Genomförande av specifika åtgärder som prioriterats till följd av utvärderingsfasen

Projekt nr 1:

Lagstiftnings- och regleringsstöd

Projektmål:

- Förstärka nationella lagstiftnings- och regleringssystem avseende kärnmaterial och andra radioaktiva material, med beaktande av tillämpliga internationella instrument och erkända principer på kärnsäkerhetsområdet samt befintliga synergier med nationella strålskyddssystem.
- Förstärka den nationella lagstiftningen för tillämpningen av säkerhetskontrollavtal och tilläggsprotokoll som ingåtts mellan stater och IAEA.
- Förstärka de nationella regleringssystemen för strålskydd och säkerheten för radioaktiva strålkällor.

Projektresultat:

- Utarbetande och antagande av övergripande, enhetlig och effektiv lagstiftning på nationell nivå, vilket kan bidra till ett harmoniserat, förstärkt och mer universellt system för kärnsäkerhet.
- Utarbetande och antagande (på de nationella språken) av den nationella lagstiftning som krävs för att staterna skall kunna fullgöra sina skyldigheter enligt IAEA:s säkerhetskontrollavtal och tilläggsprotokoll.
- Införande/förbättring av det nationella regelverket för strålskydd och säkerheten för radioaktiva strålkällor genom bestämmelserna i *Radiation Safety, and Security of Sources, Infrastructure Appraisal (RaSSIA)*, rådgivning, utrustning och utbildning i enlighet med internationella standarder, riktlinjerna i uppförandekoden för skydd och säkerhet beträffande radioaktiva strålkällor och i enlighet med bästa praxis.

Projekt nr 2:

Förstärkning av säkerheten för och kontrollen av kärnmaterial och andra radioaktiva material

Projektmål:

- Förstärka det fysiska skyddet av kärntechniska anläggningar och av kärnmaterial och andra radioaktiva material i nukleära tillämpningar i de utvalda länderna.
- Förstärka kontrollen och det fysiska skyddet av radioaktiva material i icke-nukleära tillämpningar i de utvalda länderna.
- Förstärka de statliga redovisnings- och kontrollsystemen för tillämpningen av säkerhetskontrollavtal och tilläggsprotokoll, även i stater med "protokoll om små kvantiteter".

Projektresultat:

- Förbättra det fysiska skyddet av kärnmaterial och andra radioaktiva material vid utvalda kärntechniska anläggningar och på andra platser.
- Skydda sårbara strålkällor i icke-nukleära tillämpningar i de utvalda länderna eller, om så är lämpligt, avveckla dem och överföra dem till säker och trygg lagring.
- Förbättra det nationella regelverket för fysiskt skydd med bistånd av experter.
- Inrätta och upprätthålla effektiva statliga redovisnings- och kontrollsystem som gör det möjligt att tillämpa säkerhetskontrollavtal och tilläggsprotokoll, även i stater med "protokoll om små kvantiteter".
- Tillhandahålla personalutbildning i de stödberättigade länderna.

Projekt nr 3:

Förstärkning av staternas resurser för att upptäcka och bekämpa olaglig handel

Projektmål:

- Förstärka staternas resurser för att upptäcka och bekämpa olaglig handel i de utvalda länderna.

Projektnytt:

- Bättre information om olaglig handel med kärnmaterial skall samlas in, från öppna källor och staternas kontaktpunkter, och utvärderas, för att förbättra kunskaperna om olaglig handel med kärnmaterial och omständigheterna kring detta. Denna information kommer också att underlätta prioriteringen av de åtgärder som vidtas för att bekämpa olaglig handel.
- Nationella ramar skall fastställas med bistånd av experter för att bekämpa olaglig handel och förbättra den nationella samordningen av kontrollen av förflyttningen av radioaktiva material, känslig kärnteknisk utrustning och teknik över gränserna i de utvalda länderna.
- Gränsövervakningsutrustningen skall förbättras vid utvalda gränsövergångsställen.
- Utbildning skall tillhandahållas för personalen vid brottsbekämpande organ i de stödberättigade länderna.

3. VARAKTIGHET

Utvärderingen kommer att genomföras inom en tremånadersperiod efter det att bidragsavtalet mellan kommissionen och IAEA har trätt i kraft. De tre projekten kommer att genomföras parallellt under de följande tolv månaderna.

Den beräknade sammanlagda tidsåtgången för genomförandet av denna gemensamma åtgärd är 15 månader.

4. MOTTAGARE

Mottagare är de länder där utvärderingen och de efterföljande projekten kommer att genomföras. Myndigheterna i dessa länder kommer att få hjälp med att identifiera svaga punkter och ges stöd för att lösa problem och öka säkerheten. Kriterierna för att utse länderna för projekten skall fastställas och det slutliga valet av mottagare och de behov som skall tillgodoses i de utvalda länderna ska göras i samråd mellan genomförandeorganet och ordförandeskapet, biträdd av generalsekreteraren/den höge representanten i nära samarbete med medlemsstaterna och kommissionen inom ramen för den behöriga rådsarbetsgruppen. Dessa beslut skall i förekommande fall grundas på förslag från genomförandeorganet i enlighet med artikel 2.1 i denna gemensamma åtgärd.

5. GENOMFÖRANDEORGAN

IAEA kommer att ansvara för projektens genomförande. De internationella kärnsäkerhetsuppdragen kommer att genomföras av experter från IAEA och från medlemsstaterna enligt standardmodellen för genomförande av IAEA-uppdrag. De tre projekten kommer att genomföras direkt av IAEA-personal, IAEA:s medlemsstater – utvalda experter eller entreprenörer. När det gäller entreprenörer skall all upphandling av IAEA av varor, entreprenader eller tjänster inom ramen för denna gemensamma åtgärd genomföras enligt IAEA:s tillämpliga regler och förfaranden, i enlighet med Europeiska gemenskapens bidragsavtal med IAEA.

6. ÖVRIGA MEDVERKANDE

Projekten kommer att finansieras till 100 % genom denna gemensamma åtgärd. Experter från IAEA:s medlemsstater kan betraktas som övriga medverkande. De kommer att arbeta i enlighet med de vanliga reglerna för IAEA-experter verksamhet.

7. SÄRSKILDA VILLKOR FÖR KONTRAKT OCH UPPHANDLING

För att kunna förbättra säkerheten för kärnmaterial och andra radioaktiva material, t.ex. radioaktiva strålkällor, som ursprungligen levererats av Ryska federationen kan i vissa fall kontrakt om upphandling av varor, entreprenader och tjänster erbjudas leverantörer i Ryska federationen som är förtrogna med rysk teknik.

8. BERÄKNADE BUDGETBEHOV

EU:s bidrag kommer att omfatta utvärderingen och genomförandet av de tre projekt som beskrivs i punkt 2.2. De beräknade kostnaderna är följande:

Kärnsäkerhetsutvärdering, inklusive uppdrag	140 000 EUR
Projekt nr 1	1 200 000 EUR
Projekt nr 2	3 070 000 EUR
Projekt nr 3	2 385 000 EUR

Dessutom ingår en reserv för oförutsedda utgifter på cirka 3 % av de stödberättigande kostnaderna (till ett totalt belopp av 200 000 EUR).

9. FINANSIELLT REFERENSBELOPP FÖR ATT TÄCKA KOSTNADERNA FÖR PROJEKTEN

Den totala kostnaden för projekten är 6 995 000 EUR.

RÅDETS GEMENSAMMA ÅTGÄRD 2006/419/GUSP

av den 12 juni 2006

till stöd för genomförandet av Förenta nationernas säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och inom ramen för genomförandet av EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA GEMENSAMMA ÅTGÄRD

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 14, och

av följande skäl:

- (1) Den 12 december 2003 antog Europeiska rådet EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, där kapitel III innehåller en förteckning över åtgärder mot sådan spridning som måste vidtas såväl i EU som i tredjeländer.
- (2) EU genomför aktivt denna strategi och verkställer de åtgärder som förtecknas i kapitel III i denna, särskilt genom att frigöra finansiella medel till särskilda projekt som drivs av multilaterala institutioner, tillhandahålla tekniskt bistånd och fackkunskap till stater som behöver ett brett spektrum av icke-spridningsåtgärder och genom att främja Förenta nationernas säkerhetsråds roll.
- (3) Den 28 april 2004 antog FN:s säkerhetsråd enhälligt resolution 1540 (2004) som är det första internationella instrument som integrerat och övergripande behandlar massförstörelsevapen, bärare av dessa vapen och material med koppling till dessa. I resolutionen fastställs bindande skyldigheter för alla stater i syfte att förhindra och avhålla icke-statliga aktörer från att få tillgång till sådana vapen och sådant material med koppling till vapen.
- (4) I FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) uppmanas staterna att lägga fram en rapport för säkerhetsrådets kommitté, som inrättats genom FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) (nedan kallad "1540-kommittén"), om åtgärder de vidtagit eller ämnar vidta för att genomföra resolutionen. Den 28 oktober 2004 lade ordförandeskapet följaktligen på EU:s vägnar fram Europeiska unionens rapport om genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), medan EU:s medlemsstater lade fram sina rapporter enskilt.
- (5) EU har framfört demarscher till tredjestater för att verka för att det läggs fram nationella rapporter i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004). Utarbetandet av de nationella rapporterna kräver betydande arbete och tekniska kunskaper från dessa staters sida. Därför kan tekniskt bistånd och utbyte av erfarenhet som förvärvats genom utarbetandet av nationella rapporter och antagandet av åtgärder för att genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) direkt bidra till ökad efterlevnad av rapporteringskyldigheten enligt resolutionen och till det faktiska genomförandet av denna.
- (6) Den 27 april 2006 antog FN:s säkerhetsråd enhälligt resolution 1673 (2006) genom vilken 1540-kommitténs mandat förlängdes med en tvåårsperiod, och beslutade att kommittén skulle intensifiera sina ansträngningar att främja fullständigt genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) genom ett arbetsprogram, riktad verksamhet, bistånd och samarbete. Det uppmanade även 1540-kommittén att tillsammans med stater och internationella, regionala och subregionala organisationer undersöka möjligheterna att utbyta erfarenheter och lärdomar som gjorts, och förekomsten av program som kan underlätta genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004).
- (7) I 1540-kommitténs rapport rekommenderas att den regionala och subregionala riktade verksamheten bör breddas och intensifieras för att det skall bli möjligt att på ett strukturerat sätt ge staterna vägledning om hur de skall genomföra skyldigheterna enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), med beaktande av att 62 stater ännu inte har lagt fram sin första nationella rapport och att 55 stater, som har lagt fram sin första rapport, måste lägga fram kompletterande information och förtydliganden som begärts av 1540-kommittén.
- (8) I 1540-kommitténs rapport noteras även avslutningsvis att, bortsett från de stater som inte lagt fram sin rapport, 32 stater i sina nationella rapporter begärde bistånd med genomförandet av FN:s säkerhetsråd resolution 1540 (2004).
- (9) Säkerhetsrådet gav den 9 juni 2004 i uppgift till FN:s avdelning för nedrustningsfrågor (FN-sekretariatet) att ge praktiskt och logistiskt stöd till 1540-kommittén och dess experter.
- (10) I det finansiella och administrativa ramavtal som ingicks mellan Europeiska gemenskapen å ena sidan och FN å andra sidan, fastställs en ram för FN och Europeiska gemenskapen som gör det möjligt att stärka deras samarbete och då även partnerskap angående program. Detta ramavtal skall genomföras genom det avtal om specifika bidrag som anges i denna gemensamma åtgärd.

- (11) Kommissionen har fått i uppdrag att ansvara för övervakningen av att EU:s ekonomiska bidrag genomförs på korrekt sätt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. I linje med EU:s strategi mot spridning av massförstörelsevapen, som har som mål att främja FN:s säkerhetsråds roll och stärka dess expertkunskaper inför den utmaning som spridningen innebär, skall EU stödja genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004).
2. Projekten till stöd för FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), som motsvarar åtgärder inom EU:s strategi, syftar till att
 - öka medvetenheten om de krav som är förknippade med FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och betydelsen av detta internationella instrument mot spridning av massförstörelsevapen,
 - bidra till att förstärka tredjeländers nationella administrativa kapacitet när det gäller att utarbeta nationella rapporter om genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) i tre regioner (Asien/Stillahavsområdet, Afrika och Latinamerika/Västindien).

En närmare beskrivning av projekten finns i bilagan.

Artikel 2

1. Ordförandeskapet skall, biträtt av rådets generalsekreterare/den höge representanten för GUSP, ansvara för genomförandet av denna gemensamma åtgärd. Kommission skall till fullo delta i denna uppgift.
2. Kommissionen skall se till att de ekonomiska bidragen enligt artikel 3 används på rätt sätt.
3. Det tekniska genomförandet av de projekt som anges i artikel 1.2 skall anförtros FN-sekretariatet (avdelningen för nedrustningsfrågor) (nedan kallat FN-sekretariatet). I denna kapacitet skall det utföra denna uppgift på ordförandeskapets ansvar och under generalsekreterarens/den höge representantens överinseende. Generalsekreteraren/den höge representanten skall i detta syfte ingå lämpliga överenskommelser med FN-sekretariatet.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av det projekt som anges i artikel 1.2 skall vara 195 000 EUR.
2. Förvaltningen av de utgifter som enligt punkt 1 finansieras över Europeiska unionens allmänna budget skall omfattas av gemenskapens förfaranden och bestämmelser som gäller budgeten, med förbehåll för att eventuell förfinansiering inte skall vara Europeiska gemenskapens egendom.
3. Kommissionen skall för genomförandet av de utgifter som anges i punkt 1, ingå en särskild finansieringsöverenskommelse med FN-sekretariatet i enlighet med organisationens regler och föreskrifter. Det skall i den fastställas att FN-sekretariatet skall säkerställa att EU-bidraget lyfts fram på ett sätt som motsvarar dess storlek.

Artikel 4

Ordförandeskapet skall, biträtt av rådets generalsekreterare/den höge representanten för GUSP, regelbundet rapportera till rådet om genomförandet av denna gemensamma åtgärd genom rapporter utarbetade av FN-sekretariatet. Kommissionen skall till fullo delta i uppgifterna och informera om de finansiella delarna av genomförandet av de projekt som anges i artikel 1.2.

Artikel 5

Denna gemensamma åtgärd träder i kraft samma dag som den antas.

Den upphör att gälla den 12 juni 2008.

Artikel 6

Denna gemensamma åtgärd skall offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdad i Luxemburg den 12 juni 2006.

På rådets vägnar
U. PLASSNIK
Ordförande

BILAGA

EU-STÖD TILL GENOMFÖRANDET AV FN:S SÄKERHETSRAÅDS RESOLUTION 1540 (2004)

1. Beskrivning

Den 28 april 2004 antog FN:s säkerhetsråd enhälligt resolution 1540 (2004), vilket är det första internationella instrument som behandlar massförstörelsevapen, bärare av dessa vapen och material med koppling till dessa på ett integrerat och övergripande sätt. Alla EU-medlemsstater var mycket positiva till detta instrument mot spridning av massförstörelsevapen. I enlighet med resolutionen skulle det inrättas en kommitté inom säkerhetsrådet, med uppdrag att rapportera till säkerhetsrådet om genomförandet av resolutionen på grundval av nationella rapporter. De nationella rapporterna skulle omfatta de åtgärder som staterna har vidtagit eller avser att vidta för att genomföra resolutionen.

EU har framfört démarcher i tredjeländer för att uppmuntra dem att lämna nationella rapporter enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004). I denna resolution konstateras att vissa stater kan behöva hjälp med att genomföra bestämmelserna i resolutionen. Tekniskt bistånd och utbyte av erfarenheter från utarbetandet av nationella rapporter och antagandet av åtgärder för att genomföra FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), kan därför direkt bidra till en bättre efterlevnad av rapporteringsskyldigheten enligt resolutionen och till dess faktiska genomförande.

Den 27 april 2006 antog FN:s säkerhetsråd enhälligt resolution 1673 (2006), som innebar att 1540-kommittén skulle intensifiera sina insatser för att främja ett fullständigt genomförande av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), bl.a. genom riktad verksamhet, bistånd och samarbete. I sin rapport från april 2006 drog 1540-kommittén slutsatsen att eftersom 62 stater som ännu inte har lagt fram sin första nationella rapport och 55 stater, som visserligen har gjort detta men som ännu inte har lämnat in kompletterande uppgifter och förtydliganden, är koncentrerade till tre geografiska områden (Afrika, Västindien och södra Stillahavsområdet) och bristerna i de nationella rapporterna följer vissa regionala mönster, bör insatserna för att bistå stater med att uppfylla genomförandekraven i FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) inriktas på regioner och områden där särskilda behov har identifierats.

2. Beskrivning av projekten

Projektet till stöd för genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) är inriktade på tre aspekter av genomförandet – att öka medvetenheten om kraven och skyldigheterna enligt resolutionen, att bidra till att förstärka den nationella kapaciteten i tre målregioner (Afrika, Latinamerika/Västindien och Asien/Stillahavsområdet) när det gäller att utarbeta nationella rapporter om genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och att utbyta erfarenheter om antagandet av nationella åtgärder som är nödvändiga för genomförandet av resolutionen.

Projektet bör beakta slutsatserna och rekommendationerna i rapporten från den kommitté inom säkerhetsrådet som inrättats i enlighet med FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), särskilt när det gäller regionala behov och brister vid genomförandet av resolutionen samt vissa staters behov av tekniskt bistånd. En officiell intresseförklaring i säkerhetsrådets kommitté om att vara värd för den riktade verksamheten i någon av målregionerna skall anses vara en förutsättning för stöd från EU.

Projekt i Asien/Stillahavsområdet

Projektet innebär i huvudsak att organisera riktad verksamhet i form av ett seminarium, som skall öka medvetenheten om skyldigheterna enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och bidra till att förstärka den nationella kapaciteten när det gäller att genomföra resolutionen i målstaterna. Seminariet kan leda till att man identifierar biståndsbehov som därefter kan tillgodoses genom framtida EU-initiativ på området tekniskt bistånd. Inom mottagarstaterna bör verksamheten inriktas på deltagare på politisk beslutsnivå. Programmet för den riktade verksamheten bör återspegla de regionala skillnaderna vid genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och respektera de övergripande målen för den gemensamma åtgärden.

Kina har i säkerhetsrådets kommitté uttryckt intresse för att under första halvåret 2006 vara värd för ett regionalt seminarium om genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) med särskild inriktning på exportkontroll.

Projekt i Afrika

Projektet innebär i huvudsak att organisera riktad verksamhet i form av ett seminarium, som skall öka medvetenheten om skyldigheterna enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och bidra till att förstärka den nationella kapaciteten när det gäller att genomföra resolutionen i målstaterna. Seminariet kan leda till att man identifierar biståndsbehov som därefter kan tillgodoses genom framtida EU-initiativ på området tekniskt bistånd. Inom mottagarstaterna bör verksamheten inriktas på deltagare på politisk beslutsnivå. Programmet för den riktade verksamheten bör återspegla de regionala skillnaderna vid genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och respektera de övergripande målen för den gemensamma åtgärden.

Ghana har ställt sig positivt till en begäran i säkerhetsrådets kommitté om att vara värd för ett regionalt seminarium om genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004), tidigast före utgången av år 2006.

Projekt i Latinamerika och Västindien

Projektet innebär i huvudsak att organisera riktad verksamhet i form av ett seminarium, som kommer att öka medvetenheten om skyldigheterna enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och bidra till att förstärka den nationella kapaciteten när det gäller att genomföra resolutionen i målstaterna. Seminariet kan leda till att man identifierar biståndsbehov som därefter kan tillgodoses genom framtida EU-initiativ på området tekniskt bistånd. Inom mottagarstaterna bör verksamheten inriktas på deltagare på politisk beslutsnivå. Programmet för den riktade verksamheten bör återspegla de regionala skillnaderna vid genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och respektera de övergripande målen för den gemensamma åtgärden.

Peru har förklarat sig villigt att organisera ett regionalt seminarium om genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) senast i slutet av år 2006.

Resultat av projekten:

- Ökad medvetenhet bland målstaterna och målregionerna om deras skyldigheter enligt FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) och om möjligheterna till tekniskt bistånd.
- Bidrag till att stärka de nationella förvaltningarnas kapacitet när det gäller att utarbeta nationella rapporter om genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004) i målstaterna och målregionerna.
- Sammanfattande lägesrapport om den riktade verksamheten, t.ex. seminarier, och en utvärderingsrapport om behoven av tekniskt bistånd.

3. Varaktighet

Projektet beräknas pågå i totalt 24 månader.

4. Mottagare

Seminariet är huvudsakligen avsett för de stater i tre målregioner som inte har lämnat sina nationella rapporter om genomförandet av FN:s säkerhetsråds resolution 1540 (2004). Stater som redan har uppfyllt sin rapporteringskyldighet enligt resolutionen men som inte har lämnat ytterligare information eller förtydliganden på begäran av säkerhetsrådets kommitté bör också ingå.

Det slutliga valet av mottagare kommer att göras av ordförandeskapet, biträdd av generalsekreteraren/den höge representanten genom hans personliga företrädare för icke-spridning av massförstörelsevapen, på förslag av genomförandeorganet enligt artikel 2.3 i denna gemensamma åtgärd.

Potentiella givare av tekniskt bistånd inom och utanför regionen samt relevanta internationella, regionala och subregionala organisationer kommer också att inbjudas att närvara.

5. Genomförandeorgan

FN-sekretariatet (avdelningen för nedrustningsfrågor) kommer att ansvara för det tekniska genomförandet av projekten inom ramen för den politiska samordningen under ledning av generalsekreteraren/den höge representanten genom hans personliga representant för icke-spridning av massförstörelsevapen. FN-sekretariatet (avdelningen för nedrustningsfrågor) kommer att underteckna ett stödavtal med de stater som utses till värdstater. Värdestaten kommer att delta vid genomförandet av projektet. Eventuell upphandling av varor, entreprenader eller tjänster som görs i värdestaterna av FN-sekretariatet (avdelningen för nedrustningsfrågor) inom ramen för denna gemensamma åtgärd kommer att genomföras enligt FN:s tillämpliga regler och förfaranden, i enlighet med EU:s särskilda bidragsavtal med FN-sekretariatet (avdelningen för nedrustningsfrågor).

6. Beräknat ekonomiskt bidrag från EU

Projektet samfinansieras av EU och övriga bidragsgivare. EU bör inrikta sig på utgifter i samband med målstaternas deltagande i seminarierna, konferenskostnader och kostnader för experter. Berörda regionala och subregionala organisationers utgifter kan också omfattas om de har ett direkt samband med deltagande i och anordnande av aktiviteter inom projektet. FN-sekretariatet (avdelningen för nedrustningsfrågor) kommer att ansvara för övergripande samordning av bidrag från andra givare, som kommer att finansiera de övriga kostnaderna för projektet. Några givare kan lämna bidrag till genomförandet av projektet direkt till värdlandet. Den beräknade totala kostnaden för EU:s bidrag till genomförandet av projekt i Asien/Stillahavsområdet, Afrika och Latinamerika/Västindien uppgår till 195 000 EUR. Det är tillåtet att överföra bidrag mellan olika projekt om detta kan motiveras på grund av särskilda krav i utvalda regioner.

Dessutom ingår en reserv för oförutsedda utgifter på cirka 3 % av de stödberättigande kostnaderna (med ett sammanlagt belopp på 3 395 EUR).

7. Finansiellt referensbelopp för att täcka kostnaderna för projekten

Den totala kostnaden för projekten är 195 000 EUR.

RÄTTELSER**Rättelse till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/88/EG av den 14 december 2005 om ändring av direktiv 2000/14/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus**

(Europeiska unionens officiella tidning L 344 av den 27 december 2005)

På sidan 45, artikel 1.1 (ersättning av tabell i artikel 12 i direktiv 2000/14/EG), tabellen under rubriken "Svets- och kraftgeneratorer", andra spalten, tredje raden skall det

i stället för: " $10 > P_{el}$ "

vara: " $P_{el} > 10$ ".

Rättelse till rådets förordning (EG) nr 1964/2005 av den 29 november 2005 om tullsats för bananer

(Europeiska unionens officiella tidning L 316 av den 2 december 2005)

På sidan 1 i artikel 1.1 skall det

i stället för: "1. Från och med den 1 januari 2006 skall tullkvoten för bananer (KN nummer 0803 00 19) vara 176 EUR/ton."

vara: "1. Från och med den 1 januari 2006 skall tullsatsen för bananer (KN nummer 0803 00 19) vara 176 EUR/ton."
